

Zijn alle aanvullende TIJDELIJKE vervangingsinkomsten belastbaar?

Vergoedingen van alle aard verkregen als (volledig of gedeeltelijk) herstel van een tijdelijke derving van winsten (zelfstandigen – art. 25, 6° WIB), bezoldigingen (werknemers – art. 31, 4° WIB en bedrijfsleiders – art. 32, 2° WIB) of baten (beoefenaars van een vrij beroep – art. 27, 4° WIB) zijn **belastbaar**. Op basis van deze wetteksten kan worden besloten dat tijdelijke vergoedingen die geen inkomensverlies herstellen niet belastbaar zijn (*Gent, 4 april 1998 en Antwerpen, 11 mei 1999*).

De belastingadministratie houdt er een ruime interpretatie op na. Volgens haar zijn niet alleen vergoedingen belastbaar die het herstel vertegenwoordigen van een werkelijke derving van beroepsinkomsten, maar ook de vergoedingen, die een rechtstreekse of onrechtstreekse band vertonen met de beroepswerkzaamheid en dus een ‘vermoedelijke’ inkomstenderving herstellen. Hieronder verstaat zij de vergoedingen die werden vastgesteld op basis van een economisch waardeverlies (economische invaliditeit) van de belastingplichtige.

• Aanvullende ziekte- en invaliditeitsuitkeringen

De tijdelijke vergoedingen van een verzekering ‘gewaarborgd inkomen’ zijn slechts belastbaar als de belastingadministratie kan bewijzen dat de uitkering een werkelijk en tijdelijk verlies van inkomen volledig of gedeeltelijk herstelt. Is er geen inkomensverlies dan is de vergoeding niet belastbaar (Cassatie, 23 september 1993 en Antwerpen, 16 januari 1995).

• Uitkeringen bij beroepsziekte of arbeidsongeval

Tijdelijke vergoedingen naar aanleiding van een arbeidsongeval of een beroepsziekte zijn steeds belastbaar ongeacht of ze worden betaald

(*Com. IB nr. 31/22*):

- ofwel ter uitvoering van de sociale wetgeving of van een gelijkwaardig wettelijk of reglementair statuut (wettelijke uitkeringen);
- ofwel door de werkgever of een sociaal fonds al dan niet krachtens een collectieve arbeidsovereenkomst, of door een verzekeringsonderneming (extra-wettelijke uitkeringen);
- ofwel door een derde of zijn verzekeraar.

• Andere vergoedingen

De tijdelijke vergoedingen wegens een ongeval van ‘gemeen recht’ (bv. verkeersongevallen in het privé-leven) die een belastingplichtige ontvangt van de verzekeringsmaatschappij van een aansprakelijke derde zijn niet belastbaar als ze geen inkomstenderving compenseren (*Brussel, 5 november 1993; Gent, 6 december 2001 en Antwerpen, 16 januari 1995*). De uitkering in het kader van een persoonlijke invaliditeitsverzekering op basis van de economische en/of fysiologische invaliditeit is niet belastbaar indien de uitkering geen inkomensverlies dekt (*Antwerpen, 9 april 1996*). Het feit dat de verzekeraar een fiche 281.14 had opgemaakt, doet daaraan geen afbreuk (*Rb. Bergen, 10 juni 2003*). Ook de dagvergoeding van het ziekenfonds is niet belastbaar indien ze geen inkomensverlies compenseert (*Luik, 21 juni 1995*).

Besluit

Onderstaande vergoedingen zijn ‘in principe’ niet belastbaar:

- de betaling van geneeskundige zorgen (medische kosten en ziekenhuiskosten) door de mutualiteit, door de verzekeringsmaatschappij (hospitalisatieverzekering), op basis van het gemeen recht of door de commissie voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke geweldad-

den (Ci.RH 241/524.328 van 9 april 2001);

- de vergoeding van een individuele ongevallenverzekering (art. 38, 8°, WIB 92);
- de uitkeringen voor fysiologische invaliditeit van een ziekte- en invaliditeitsverzekering (Gent, 12 oktober 1995);
- de vergoeding die lichamelijke (fysische of psychische), morele of esthetische schade dekt; De aanvullende invaliditeitsuitkeringen die worden toegekend aan invalide werknemers omdat zij hulp van derden nodig hebben (Com. IB nr. 38/64 en Brussel, 25 oktober 2000);
- de vergoedingen op basis van zowel de economische als fysiologische invaliditeit in het kader van individuele polissen (‘gewaarborgd inkomen’) die geen werkelijk inkomensverlies dekken.

Praktische aanbeveling

U doet er goed aan de schaderegelaar te vragen om het uitgekeerde bedrag te splitsen enerzijds in een tijdelijke (van IV) dan wel blijvende (vak V) vergoedingen en anderzijds in (1) het deel dat de lichamelijke schade en de medische kosten dekt, (2) het deel dat de inkomstenderving dekt en (3) het deel dat de morele schade vergoedt. Ook de belastingadministratie is hiervoor vragende partij. Zij raadt de betalingsinstellingen zelfs aan om de splitsing voor de belastingplichtige te verduidelijken op inlichtingenfiche 281.00 waarvan de opmaak in onderling overleg met de administratie kan worden bepaald (Ci. RH. 241/524.328 van 9 april 2001). Wanneer de schaderegeling het voorwerp van een gerechtelijke uitspraak uitmaakt, dring dan ook - via uw advocaat - bij de rechtbank aan de totale schadevergoeding op deze wijze te splitsen.